

titie te zoeken, zoo min is er grond andere rijksambtenaren met deze accountantsfunctie te belasten. Er zou op dit punt nog meer zijn te zeggen, doch ik vrees dat ik dan een debat open dat over nevenzaken zal gaan, waarmede de hoofdzaak niet gediend is.

Tenslotte kan ik mij niet onttrekken aan den indruk dat Mr. Marx alleen in den aanvang van het faillissement een functie voor den accountant ziet, omdat hij niet spreekt over diens werkzaamheden tijdens de afwikkeling. Hiermede zou dus de taak van toezicht op de afwikkeling geheel op den R.C. blijven drukken hetgeen o.m. door het door Mr. Marx erkende gemis aan deskundigheid op het gebied der administratieve controle niet juist is, maar buitendien den R.C. met een omvangrijken arbeid zal bezwaren.

Voor al bij de afwikkeling van die faillissementen, waarbij het bedrijf zij het dan ook voor beperkten tijd wordt voortgezet is een kennis van administratieve controle noodig welke den R.C. normaliter niet eigen kan zijn.

Naar mijne overtuiging, een overtuiging die ik heb gemotiveerd in mijn artikel in het Juni-nummer 1938 dient de benoemde accountant niet alleen te worden belast met de eerste opstelling van de vermogenspositie van den failliet, doch dient hij ook verder te blijven belast met dat deel van het werk van den R.-C. dat hem als controleur van rekenplichtigen in het bijzonder kan worden opgedragen. Van zijn bevindingen betreffende het boedelbeheer heeft hij periodiek aan den R.-C. te rapporteren.

Van de uitspraak van het faillissement af dient deze accountant in een toezicht houdende functie te staan en dient elke beheersdaad door den curator te worden verricht, nimmer zal hij zelf een beheersfunctie of een functie van bewaring op zich mogen nemen.

Maar zooals gezegd, Mr. Marx heeft het niet bij het schrijven van voormeld tijdschriftartikel gelaten, doch heeft gepoogd een begin van uitvoering te geven aan het tot stand brengen van een beter toezicht op de faillissementscuratoren. Mr. Marx richt n.l. tot iederen curator in een faillissement waarin hij R.-C. is een circulaire bevattende een instructie voor gewone faillissementen zonder complicaties. De in deze circulaire gegeven voorschriften zijn een schriftelijke vastlegging van enkele algemeene regelen welke voor een behoorlijk boedelbeheer dienen te gelden. Ik acht dit een gelukkig begin tot verbetering van bestaande toestanden hoewel ik meen dat om volledig te zijn nog wat meer noodig is.

De zaak is urgent en niet zonder belang. Mr. Dirkzwager deelde mij nog mede dat uit de justitieele statistieken blijkt dat in 1934 werden uitgesproken 4560 faillissementen, terwijl er in dat jaar 2316 door uitdelingslijst beëindigd werden. Daarbij werd f 8.183.915 tot verdeling gebracht. Voor 1935 waren deze cijfers 4528, 2350 en f 11.878.083 en voor 1936 4322, 2191 en f 24.167.787. De cijfers over 1937 worden eerst later bekend.

Het zijn niet onbelangrijke bedragen, welke zonder afdoende controle door de handen van curatoren gaan!

T. KEUZENKAMP

HET INKOMEN DER ACCOUNTANTS IN DE VEREENIGDE STATEN.

Teneinde een zoo nauwkeurig mogelijke schatting te kunnen maken van het nationale inkomen in de Vereenigde Staten, heeft het „Bureau of Foreign and Domestic Commerce” eenige enquêtes verricht, om een begrip te krijgen van de inkomsten, welke gewoonlijk door beoefenaren der vrije beroepen worden genoten.

Enkele van de voorloopige uitkomsten dezer enquêtes wer-

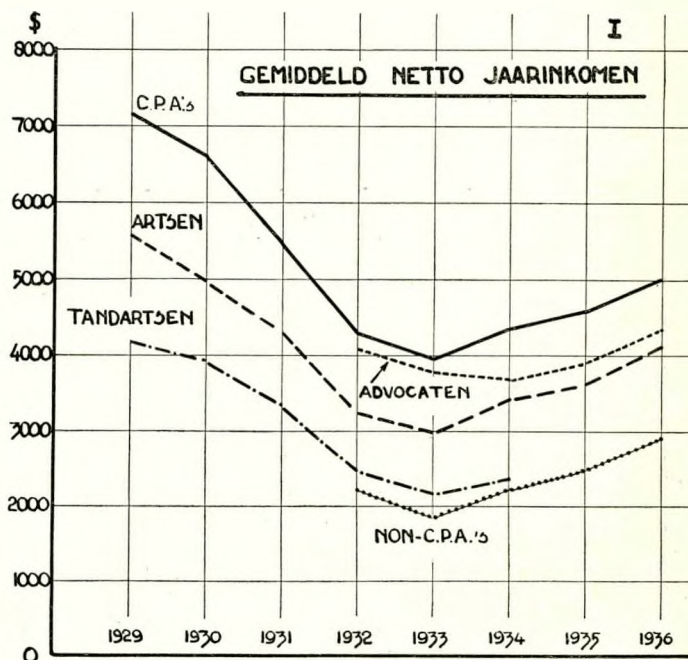
den reeds in 1938 gepubliceerd¹⁾, terwijl twee bekwaame statistici van het bekende „National Bureau of Economic Research” onlangs een meer uitvoerige studie over deze onderzoeken publiceerden.²⁾

De enquêtes, die het materiaal verschaften voor bovengenoemde studies, werden in 1933, 1935 en 1937 gehouden. Het „Bureau of Foreign and Domestic Commerce” zond in deze jaren aan een groot aantal medici, tandartsen, advocaten, raadgevende ingenieurs en accountants, vragenlijsten. In verband met het groote aantal beoefenaars der vrije beroepen, werd niet aan elken arts, accountant of ingenieur een questionnaire gezonden, maar paste men, in overleg met de beroepsorganisaties, een zekere selectie toe.

Zooals gewoonlijk, kwam slechts een betrekkelijk gering aantal vragenlijsten behoorlijk ingevuld retour, zoodat tenslotte een matig aantal gegevens beschikbaar was. (De „bruikbare” vragenlijsten bedroegen voor de accountants in 1933 — 977, in 1935 — 1346 en in 1937 — 853 stuks.) Bovendien stuitte het onderzoek op vele moeilijkheden, welke niet alle geheel konden worden opgelost, zoodat de resultaten met eenige reserve moeten worden gehanteerd.

Nochtans lijkt het zeker van interesse kennis te nemen van de uitkomsten van het onderzoek, speciaal voor zoover het zich bezig houdt met het inkomen der accountants.

Onderstaande opstelling en bijgaande grafiek (No. 1) geven een overzicht van het gemiddelde netto inkomen van artsen, tandartsen, advocaten, „Certified Public Accountants” en „non Certified Public Accountants”³⁾.

GEMIDDELD NETTO JAARINKOMEN IN \$

	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936
C.P.A.'s	7.154	6.601	5.480	4.308	3.968	4.364	4.573	4.992
Advocaten ...	6.601	—	—	4.088	3.786	3.692	3.885	4.320
Artsen	5.573	4.965	4.300	3.235	2.985	3.422	3.625	4.120
Tandartsen ...	4.176	3.920	3.350	2.473	2.178	2.387	—	—
Non C.P.A.'s ..	—	—	—	2.206	1.856	2.226	2.463	2.910

¹⁾ Walter L. Slifer, „Income of Independent Professional Practitioners”, in de „Survey of Current Business”, April 1938, pag. 12.

²⁾ Simon Kuznets and Milton Friedman „Incomes from Independent Professional Practice” Bulletin 72—73, National Bureau of Economic Research, February 5, 1939.

³⁾ De inkomens van artsen, tandartsen en C.P.A.'s zijn „Final Estimates of Average Net Incomes”, ontleend aan de studie van het „National Bureau of Economic Research”, Tabel 4, pag. 10.

De inkomens van advocaten en non C.P.A.'s zijn ontleend aan de „Survey of Current Business, April 1938, pag. 12 en betreffen de 1935 en 1937 onderzoeken.

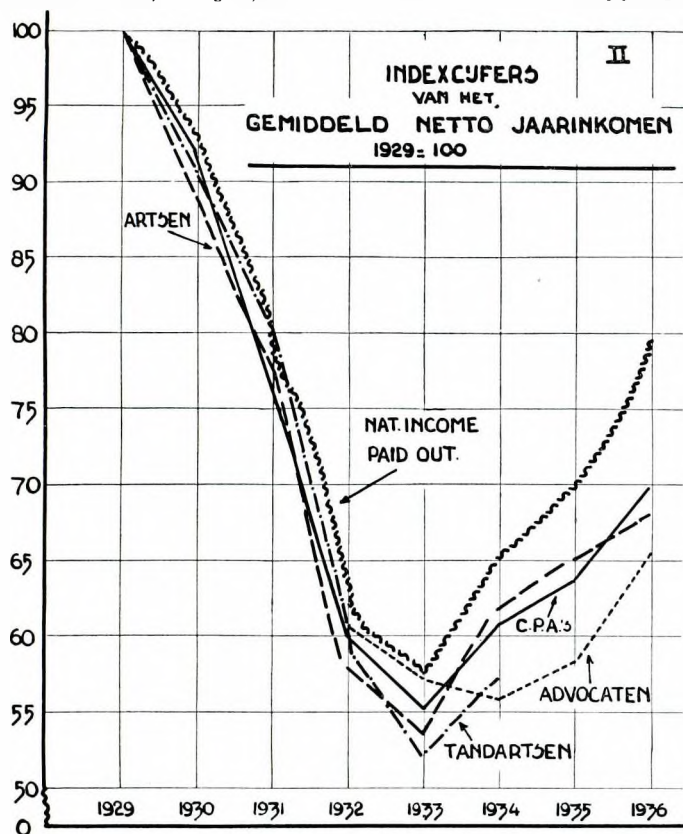
Deze cijfers zijn in menig opzicht interessant. In de eerste plaats blijkt toch, dat de geldelijke beloning, welke de beoefenaren der vrije beroepen in Amerika genieten, onderling aanmerkelijk verschillen. Bovenaan het ranglijstje staan de Certified Public Accountants,⁴⁾ dan volgen op kleine afstand de advocaten. De artsen verdienen weer minder dan de rechtsgeleerden, terwijl de tandartsen met minder tevreden moeten zijn dan de artsen. Onderaan het lijstje prijken de non C.P.A.'s, de niet-gediplomeerde accountants. Uit de grafische voorstelling blijkt voorts heel duidelijk, dat deze inkomensverschillen niet „toevallig” zijn, maar over het geheele tijdvak met een vrij groote regelmaat voorkwamen.

Belangwekkend is ook het *verloop* van de inkomens der beoefenaars der vrije beroepen. Teneinde dit verloop iets beter te kunnen nagaan, zijn hieronder indexcijfers berekend op basis van 1929 = 100.

INDEXCIJFERS VAN HET
GEMIDDELD NETTO JAARINKOMEN 1929 = 100

	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936
C.P.A.'s	100.0	92.1	76.5	60.1	55.4	60.8	63.8	69.7
Advocaten ...	100.0	—	—	60.7	57.3	55.9	58.3	65.5
Artsen	100.0	89.0	77.1	57.9	53.5	61.7	65.0	67.9
Tandartsen ...	100.0	91.9	80.2	59.1	52.1	57.2	—	—
„National Income Paid Out” ⁵⁾ ..	100.0	93.1	78.6	62.0	57.4	65.2	69.7	79.4

Uit deze cijfers en uit de bijbehorende grafische voorstelling (No. 2) blijkt, dat in den aanvang van de depressie de inkomens der beoefenaars der vrije beroepen gelijkmatig daalden en vrijwel gelijke tred hielden met den teruggang van

⁴⁾ De inkomens van de raadgevend ingenieurs, welke in de periode 1929—1931 aanmerkelijk hooger waren dan die der C.P.A.'s zijn buiten beschouwing gelaten, omdat voor de raadgevend ingenieurs slechts voor het tijdvak 1929—1932 gegevens beschikbaar waren.

⁵⁾ Gegevens ontleend aan het „Business Bulletin” der Cleveland Trust Company van 15 February 1938, Volume 19, No. 2, pag. 4.

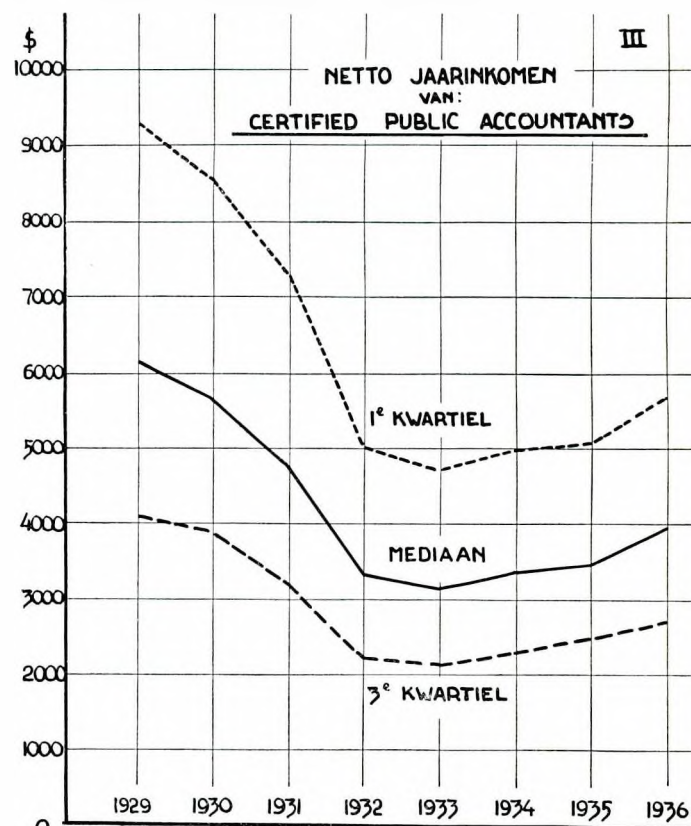
het „National Income Paid Out”. De verdiensten der Amerikaanse artsen, advocaten, tandartsen en accountants blijken dus allesbehalve „crisisproof” te zijn. Het herstel, dat in 1934 inzette, was voorts voor de vrije beroepen minder krachtig dan voor het „National Income”.

Voor accountants is vooral de verhouding tusschen de inkomens der gediplomeerde en niet-gediplomeerde beroepsgenooten interessant. Deze gegevens volgen hieronder:

GEMIDDELD NETTO JAARINKOMEN IN \$

	1932	1933	1934	1935	1936
C.P.A.'s	4.308	3.968	4.364	4.573	4.992
Non C.P.A.'s ..	2.206	1.856	2.226	2.463	2.910
Non C.P.A.'s in percentage van C.P.A.'s ..	51.1%	46.8%	51.9%	53.8%	58.3%

In de Vereenigde Staten verdienen de niet-gediplomeerde accountants gemiddeld 52.4 % van het inkomen van hun gediplomeerde collega's. De waarde van het diploma is in constanten uitgedrukt ongetwijfeld aanzienlijk!

Tenslotte dient men niet te vergeten, dat de hierboven genoemde inkomens „gemiddelde inkomens” zijn. Er blijken, bij nader onderzoek, aanzienlijke verschillen te bestaan tusschen de verdiensten der beroepsgenooten. Teneinde een indruk te krijgen van de „inkomstendeviatie” is in de studie van het „National Bureau of Economic Research” een tabel opgenomen van de „kwartielen” en „medianen” der inkomens van de verschillende beroepen. Men heeft de inkomens namelijk gerangschikt volgens grootte en verdeeld in drie groepen:

- 1e. de 25 % met de hoogste inkomens.
- 2e. de 50 % met de hoogste inkomens.
- 3e. de 75 % met de hoogste inkomens.

Het laagste inkomen uit de eerste groep, het zoogenaamde derde kwartiel, is min of meer een maatstaf voor de inkomens van de best betaalde helft der beroepsgenooten, terwijl het laagste inkomen uit de tweede groep, de mediaan, (wel te on-

derscheiden van het gemiddelde) een maatstaf is voor het inkomen van alle beroepsgenooten. Zoo is het laagste inkomen uit de derde groep een norm voor de verdiensten van de minst goed betaalde helft der beroepsgenooten.

Wij laten hieronder de derde kwartielen, medianen en eerste kwartielen van de inkomens der Certified Public Accountants volgen, vergezeld van een tabel, waarin wij, teneinde een vergelijking te vergemakkelijken, de medianen telkenmale op 100 hebben gesteld.⁶⁾

NETTO JAARINKOMEN VAN CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANTS IN \$

	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936
1e kwartiel ...	9.308	8.560	7.326	5.029	4.724	4.967	5.073	5.687
Mediaan	6.116	5.647	4.780	3.336	3.129	3.358	3.460	3.963
3e kwartiel ...	4.099	3.883	3.217	2.235	2.127	2.296	2.479	2.684
1e kwartiel ...	151	152	154	150	151	148	147	143
Mediaan	100	100	100	100	100	100	100	100
3e kwartiel ...	66	69	67	67	68	68	72	68

Ook uit bijgaande grafische voorstelling (No. 3) blijkt, dat de verschillen tusschen de inkomens der beter en minder goed betaalde beroepsgenooten aanzienlijk zijn, een verschijnsel dat vermoedelijk niet beperkt zal zijn tot de Vereenigde Staten!⁷⁾

J. VOET

⁶⁾ Gegevens ontleend aan de studie van het „National Bureau for Economic Research”, pag. 19.

⁷⁾ Intusschen vergeet men niet, dat de levensstandaard in de verschillende Staten der „United States” sterk uiteenloopt. Ongetwijfeld moet een deel van de belangrijke verschillen tusschen de inkomens der beter en minder goed betaalde accountants op rekening van dit onderscheid in levensstandaard worden geboekt.

GENORMALISEERDE BOEKHOUDINGEN EN ONKOSTENVERREKENINGEN

Onze Oostelijke naburen staan er om bekend, dat zij vooral op organisatorisch gebied niet terugschrikken van het trekken van consequenties, vooral als de belangen van de overheid, die daar prae-domineeren, er bij betrokken zijn.

Een illuster voorbeeld daarvan is „Der Erlass des Reichswirtschaftsministers und des Ministerpräsidenten Generalfeldmarschalls Göring, Beauftragten für den Vierjahresplan, Reichskommissaris für die Preisbildung betreffend allgemeine Grundsätze der Kostenrechnung” dd. 16 Januari 1939¹⁾.

Deze Erlass is met de daarbij gevoegde uitvoerige „Grundsätze der Kostenrechnung”, toegezonden aan de Reichswirtschaftskammer, aan de Reichsgruppe Industrie, aan de Reichsgruppe Handel en de Reichsgruppe Handwerk, hetgeen wel verband had houden met de corporatieve opbouw van het huidige Deutsche staatsbestel.

In het rondschriften wordt er op gewezen, dat aan „Richtlinien für die Kostenberechnung” bijzondere beteekenis toe te kennen is „für die der deutschen Wirtschaft mit dem Vierjahresplan gesetzten Aufgaben”. Voor elke juiste maatregel in het bedrijf is een juiste kennis van de kosten een eerste eisch. Een goede kennis van de kosten zal voorts een „Läuterung des Wettbewerbes” met zich brengen, terwijl als laatste belangrijke doelstelling genoemd wordt de „zwischen-betriebliche Erfahrungsaustausch”, die „eine allgemeine Hebung der Wirtschaftlichkeit auf den für einen Wirtschaftszweig höchstmöglichen Stand.”

De bij het rondschriften gevoegde „Grundsätze” (ca. 8 pagina's druk van het „Ministerialblatt”) geven een voor een

bedrijfseconoom bijzonder interessante kostenanalyse. Er blijkt uit, dat de bedoeling is rekening te houden met de verschillen in het kostenbeeld van de onderscheidene bedrijfstakken, zoomede met grootte der bedrijven in de bedrijfstakken zelf.

Het ligt niet in onze bedoeling in deze de „Grundsätze” aan een uitvoerige beschouwing te onderwerpen; dit zou leiden tot een bespreking van het kostprijsvraagstuk in zijn volle omvang. T.d.a. willen wij slechts volstaan met er op te wijzen, dat in de „Grundsätze” kosten omschreven worden als „Wertmässige Güter- und Diensteverkehr zur Erstellung von Leistungen. Daher sind in der Kostenrechnung nicht die Ausgaben, sondern die wirtschaftliche Werteverzehr massgebend”.

Na dit gelezen te hebben, hebben wij in de „Grundsätze” met eenige nieuwsgierigheid gezocht naar de uitwerking van dit principe voor de afschrijvingen, met het resultaat dat wij daaromtrent de volgende opmerking vonden:

„Die kalkulatorischen Abschreibungen sind in Anlehnung an die Anschaffungswerte oder — in Ermangelung solcher — auf Grund der für den Beginn der Abschreibungsverrechnung neu festzusetzenden Anfangs-(Ausgangs-)werte sowie der voraussichtlichen Nutzungsdauer der Anlagen zu errechnen.”

Wij willen in deze volstaan met eenige opmerkingen te laten volgen, waartoe het hierboven gesignaleerde rondschriften en het streven, dat daaruit blijkt, als zoodanig ons aanleiding geeft.

Het uit de in deze gesignaleerde „Erlass” blijkende streven staat niet op zich zelf, het heeft een zekere voorgeschiedenis, waaruit blijkt dat het een uiting is van het streven der Duitse overheid om de Deutsche economische krachten tot het uiterste toe te benutten. Als zoodanig staat het in nauw verband met het vierjarenplan.

12 November 1936 werd door het zg. „Wirtschaftlichkeits-erlass des Reichswirtschaftsministers” aan de „Gruppen und Kammern der Organisation der gewerblichen Wirtschaft” de opdracht gegeven „ihre Mitglieder zu grösztmöglichster Wirtschaftlichkeit und höchster Leistung zum Nutzen von Volk und Staat zu erzielen”. Daarbij werd in het bijzonder gewezen op de noodzakelijkheid van „Buchhaltungs- und kalkulationsrichtlinien sowie Betriebsvergleiche”. Het „Reichskuratorium für Wirtschaftlichkeit (R.K.W.)” werkte reeds in deze richting, terwijl individueel bepaalde georganiseerde „Wirtschaftsgruppen” (zoo bijv. voor de „Machinenbau” en het „Eisenhüttenwesen”) op dit punt reeds werkzaam waren.

Teneinde de ontwikkeling in de richting van „betriebswirtschaftlichen Gemeinschaftsarbeit” te bespoedigen werd in het voorjaar van 1937 de „Reichsausschusz für Betriebswirtschaft (Rfb)” op aandrang van de „Reichswirtschaftsminister” in het leven geroepen. Als taak werd deze „Ausschusz” toegedacht „Richtlinien zur Organisation der Buchführung im Rahmen eines einheitlichen Rechnungswesens und Schaffung eines einheitlichen Konten-rahmens sowie Richtlinien für die Kostenrechnung” vast te stellen. De „Ausschusz” is samengesteld uit regeeringsdeskundigen en uit vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en van de wetenschap.

Op grond van het werk van evengenoemde „Ausschusz” kon 11 Nov. '37 de „Reichswirtschaftsminister” etc. reeds een „Erlass” over de „Grundsätzen für Buchhaltungsrichtlinien” de wereld in sturen. Evenals de „Erlass” van 16 Jan. 39 over de „Grundsätzen der Kostenrechnung” richt zich deze „Erlass” niet direct tot de individuele bedrijven zelf, maar aan de organisaties. De rechtskracht schuilt dan ook waarschijnlijk daarin, dat die organisaties als zij ingevolge de „Wirtschaftlichkeitserlass” van 12 Nov. '36 er toe overgegaan

¹⁾ Zie: Ministerialblatt für Wirtschaft, herausgegeben vom Reichswirtschaftsministerium, dd. 21 Januari '39 No. 2 pg. 39.